

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 58/93, 49/99, 31/2000, 129/2000, 59/2005 i 150/2005) iza članka 16. dodaju se novi članci 16.a, 16.b, 16.c, 16.d, 16.e, 16.f, i 16.g koji glase:

„Članak 16a.

Ministarstvo pravosuđa će na kraju svake kalendarske godine izraditi plan slobodnih sudačkih mjesta na svim sudovima u Republici Hrvatskoj za narednu godinu.

Članak 16b.

Na temelju plana iz članka 16.a. ovoga Zakona Ministarstvo pravosuđa raspisuje interni natječaj za sva slobodna sudačka mjesta.

Interni natječaj objavljuje se u Narodnim novinama i na web stranici Ministarstva pravosuđa.

Članak 16c.

Prijave na interni natječaj podnose se Ministarstvu pravosuđa s naznakom suda na koji kandidati žele biti imenovani.

Ministarstvo pravosuđa zatražit će od sudačkih vijeća ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti za posljednje tri godine.

Članak 16d.

Vijeće donosi listu prvenstva kandidata koji su se javili za suca, na temelju broja bodova koje je sudac ostvario u ocjenama.

Odluka o imenovanju suca na drugi sud mora biti utemeljena na rezultatima kandidata na listi prvenstva.

Članak 16e.

Za slobodna sudačka mjesta suca općinskih, prekršajnih, trgovačkih i upravnih sudova, koja ostanu nepopunjena nakon završetka internog natječaja raspisuje se natječaj za prijam u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Članak 16f.

Uvjeti za prijam kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike kao i osnivanje, ustroj i program rada Državne škole za pravosudne dužnosnike, utvrdit će se posebnim zakonom.

Članak 16g.

Vijeće donosi listu prvenstva kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike na temelju postignute završne ocjene u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike.

Kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike Vijeće će imenovati za suce.

Odluka Vijeća mora biti utemeljena na završnoj ocjeni koju je kandidat postigao u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike.“

Članak 2.

Članak 17. mijenja se i glasi:

„Članak 17.

Po proteku roka iz članka 16. stavak 3. ovoga Zakona ministar pravosuđa dostavit će Vijeću sve prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili uz prijavu.

Kandidati koji se prvi puta imenuju za suca pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od pisanja dvije pismene radnje koje predstavljaju izradu cjelovitih prvostupanijskih presuda utemeljenih na konkretnom spisu predmeta, a vrsta predmeta određuje se prema vrsti suda za koji su se kandidati javili na oglas za suca.

Kandidati pismene radnje izrađuju pod osobnom zaporkom koju određuje Vijeće.

Kandidati mogu iz pisanih radnji ostvariti ukupno najviše 100 bodova.

Kandidati koji su ostvarili najbolji uspjeh na provjeri znanja pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u pravosuđu, sposobnost za rješavanje sukoba i donošenje odluka, osjećaj za pravdu i odgovorno obnašanje sudačke dužnosti.

Na usmenom razgovoru može se ostvariti najviše 50 bodova.

Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva i donosi odluku o imenovanju.

Vijeće donosi Pravilnik o načinu i provođenju, te ocjenjivanju pisanog ispita iz stavka 2. ovoga članka i usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.“

Članak 3.

Članak 17a. mijenja se i glasi:

„Članak 17a.

U postupku napredovanja, kada se suci javljaju na viši sud, Vijeće će zatražiti od sudačkog vijeća ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.

Na temelju zbroja bodova iz ocjena o obnašanju sudačke dužnosti u posljednje tri godine, Vijeće izrađuje listu prvenstva kandidata.

Izbor kandidata za suce mora biti utemeljen na postignutom zbroju bodova utvrđenih na listi prvenstva.

Lista prvenstva objavljuje se na Web stranici Državnog sudbenog vijeća“.

Članak 4.

Članak 18. mijenja se i glasi:

„Članak 18.

U postupku imenovanja i razrješenja sudaca, Vijeće će pribaviti mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora.

Odluka Vijeća o imenovanju s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od dana imenovanja.

Odluka o imenovanju objavljuje se u „Narodnim novinama“ i Web stranici Državnog sudbenog vijeća.

Protiv odluke o imenovanju kandidat ima pravo podnijeti u roku od 30 dana od primitka odluke tužbu Upravnom sudu Republike Hrvatske.

Sudac je dužan stupiti na dužnost u roku koji odredi Vijeće, a najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana imenovanja.

Ako sudac ne stupa na dužnost u roku od 3 mjeseca, ili ne položi prisegu, smatrat će se da nije ni imenovan.“

Članak 5.

U članku 20. stavku 2. iza točke 2. dodaje se nova točka 3. koja glasi:

„3. nepostupanje po odluci neposredno višeg suda iz članka 27. i 28. Zakona o sudovima.“

Dosadašnje točke 3., 4., 5. i 6. postaju točke 4.,5.,6. i 7.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

“Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točka 3. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.“

Članak 6.

U članku 22. stavak 1. riječi: „šest mjeseci“ zamjenjuju se riječima: „jedne godine“.

Članak 7.

U članku 24. stavak 1. iza riječi: „predsjednik suda“ dodaju se riječi: „ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave“.

Članak 8.

U članku 30. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„Kod donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti i izricanju stegovne kazne, Vijeće nije vezano prijedlogom podnositelja zahtjeva za vođenje stegovnog postupka.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 9.

Pravilnik iz članka 2. ovoga Zakona Vijeće je dužno donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 18. lipnja 1993. godine (Narodne novine, broj 58/93). Odredbe ovoga Zakona dopunjavane su i mijenjane četiri puta i objavljene u Narodnim novinama, br. 49/99, 31/2000, 129/2000 i 150/2005).

1. Preporuka Vijeća Europe broj R (94) Vijeća Ministara državama članicama o Neovisnosti, Učinkovitosti i Ulozi sudaca od 13. listopada 1994. godine uređuje da države članice trebaju omogućiti odgovarajuću obuku kandidatima za pravosudne dužnosti prije njihovog imenovanja. Prema ovoj preporuci sve zemlje članice EU, sa manjim razlikama s obzirom na specifičnosti utvrdile su kriterije za imenovanje sudaca i državnih odvjetnika i ustrojile posebne oblike pripreme i edukacije kandidata za ove funkcije, kako bi se razina profesionalnosti i njihove odgovornosti podigla na viši nivo.

Uvažavajući navedenu preporuku Vijeća Europe, Ministarstvo pravosuđa izradilo je Stratešku studiju za izradu jedinstvenih, objektivnih i transparentnih kriterija za ulazak u sudačku i državnoodvjetničku profesiju i osnivanje Državne škole za pravosudne dužnosnike koju je Vlada Republike Hrvatske prihvatila zaključkom od 19. prosinca 2008. godine.

U cilju postizanja veće profesionalnosti hrvatskih sudaca i državnih odvjetnika, odnosno njihovih zamjenika, potrebno je osigurati jedinstvene, objektivne i transparentne kriterije za ulazak i napredovanje u sudačkoj i državnoodvjetničkoj profesiji.

Državna škola za pravosudne dužnosnike osniva se radi postizanja veće profesionalizacije sudaca i državnih odvjetnika odnosno njihovih zamjenika, stjecanja stručnih znanja i vještina potrebnih za obnašanje ovih funkcija i napredovanje u njihovoj karijeri, a čime se prvenstveno osigurava načelo neovisnosti pravosudnih dužnosnika.

2. U provedbi ove Strateške studije prijedlogom izmjena i dopuna Zakona o sudovima predlaže se da kandidati za suce obavezno moraju završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike kako bi mogli biti imenovani za suce i to prvenstveno za suce prekršajnih, općinskih, trgovačkih i upravnih sudova koji se prvi puta imenuju za suce na tim sudovima. Nakon položenog pravosudnog ispita kandidati se javljaju na oglas za prijem u Državnu školu za pravosudne dužnosnike, pristupaju prijemnom ispitu za upis u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i nakon uspješno završene Državne škole imenuju se za suca.

Prijedlogom izmjena i dopuna Zakona o Državnom sudbenom vijeću ovaj Zakon dopunjuje se sa novim odredbama članka 16a. do 16g., kojim se propisuje obveza Ministarstva pravosuđa da na kraju svake kalendarske godine izradi plan slobodnih sudačkih mjesta na svim sudovima u Republici Hrvatskoj i da raspíše interni natječaj za popunu slobodnih sudačkih mjesta, kao i postupanje Ministarstva pravosuđa i Državnog sudbenog vijeća sa podnesenim prijavama.

Ministarstvo pravosuđa u svezi podnesenih prijava zatražit će od sudačkih vijeća ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti o svim kandidatima koji ispunjavaju uvjete za imenovanje za suca.. Metodologija za izradu ocjene obnašanja sudačke dužnosti koju donosi Državno sudbeno vijeće, predstavlja jedinstvene, objektivne i transparentne kriterije na temelju kojih se utvrđuje ocjena obnašanja sudačke dužnosti.

Državno sudbeno vijeće na temelju ocjene o obnašanju sudačke dužnosti, utvrditi će broj bodova koje je sudac ostvario u ocjeni i mišljenju i donijeti će listu prvenstva kandidata koji su se javili za slobodno sudačko mjesto.

Ovime se postiže objektivnost u vrednovanju dosadašnjeg rada sudaca, otklanjaju se mogući subjektivizmi i omogućuje se objektivan i transparentan postupak napredovanju u karijeri.

3. Ako nakon provedenog postupka po internom natječaju za slobodna sudačka mjesta općinskih, prekršajnih, trgovačkih i upravnih sudova ostane nepopunjenih sudačkih mjesta, Ministarstvo pravosuđa raspisuje natječaj za prijem kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike. U postupku prijama u Državnu školu za pravosudne dužnosnike kandidati polažu ispit i upisuju se kao polaznici u Državnu školu. Posebnim zakonom propisat će se osnivanje, ustroj i način rada Državne škole za pravosudne dužnosnike, kao i način polaganja prijamnog i završnog ispita. Nakon uspješnog završetka Državne škole za pravosudne dužnosnike, Državno sudbeno vijeće odlučit će o imenovanju kandidata za suce na sud za koji su primljeni u Državnu školu.

Uvođenjem objektivnih i transparentnih kriterija i opisanog sustava napredovanja u sudačkoj profesiji, kao i obvezatnog pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike za stjecanje stručnih znanja i vještina potrebnih za obnašanje sudačke dužnosti ostvaruju se ciljevi utvrđeni u Strateškoj studiji.

II. OBJAŠNJENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1. – ovim člankom dodaju se **novi članci 16a., 16b., 16c., 16d., 16e. 16f. i 16g.** Ovim člancima propisuje se obveza Ministarstva pravosuđa da na kraju svake kalendarske godine izradi plan slobodnih sudačkih mjesta na svim sudovima u Republici Hrvatskoj i da raspiše interni natječaj za popunu slobodnih sudačkih mjesta (članak 16a. i 16b.) kao i postupanje Ministarstva pravosuđa i Državnog sudbenog vijeća sa podnesenim prijavama.

Člankom 16c. ovoga Zakona propisano je da se prijave na interni natječaj podnose Ministarstvu pravosuđa sa naznakom suda na koji kandidati žele biti imenovani. Ministarstvo pravosuđa u svezi podnesenih prijava zatražit će od sudačkih vijeća ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti o svim kandidatima koji ispunjavaju uvjete za imenovanje za suca, kao i mišljenje predsjednika neposredno višeg suda. Člankom 16d. ovoga Zakona propisano je da će Državno sudbeno vijeće na temelju ocjene o obnašanju sudačke dužnosti i mišljenja predsjednika sudačkog vijeća, utvrditi broj bodova koje je sudac ostvario u ocjeni o obnašanju sudačke dužnosti i datom mišljenju i donijeti će listu prvenstva kandidata koji su se javili za slobodno

sudačko mjesto. Ovime se postiže objektivnost i transparentnost u vrednovanju dosadašnjeg rada sudaca i omogućuje se objektivni pristup napredovanju u karijeri.

U novom članku 16e. ovoga Zakona propisuje se da ako nakon provedenog postupka po internom natječaju za slobodna sudačka mjesta općinskih, prekršajnih, trgovačkih i upravnih sudova ostane nepopunjenih sudačkih mjesta, Ministarstvo pravosuđa dužno je raspisati natječaj za prijem kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike. U postupku prijama u Državnu školu za pravosudne dužnosnike kandidati polažu prijemni ispit i upisuju se kao polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike za određeni sud. Posebnim zakonom propisat će se osnivanje, ustroj i način rada Državne škole za pravosudne dužnosnike, te prijam kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i način polaganja završnog ispita. Nakon uspješnog završetka Državne škole za pravosudne dužnosnike, Državno sudbeno vijeće imenovat će kandidate za suce na onaj sud za koji su primljeni u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Članak 2. – članak 17. mijenja se i glasi tako da se propisuje da kandidati koji se prvi puta imenuju za suca, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Ova provjera znanja odnosi se na kandidate koji nisu završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike i primjenjuje se od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 3. – članak 17a. mijenja se tako da se propisuje da će sudačko vijeće u postupku napredovanja kada se suci javljaju na drugi sud, zatražiti od sudačkog vijeća ocjenu obnašanja sudačke dužnosti za posljednje tri godine. Na temelju zbroja bodova iz ocjena o obnašanju sudačke dužnosti u posljednje tri godine, vijeće izrađuje listu prvenstva kandidata. Lista prvenstva objavljuje se na web stranici Državnog sudbenog vijeća.

Članak 4. – ovim člankom mijenja se članak 18. kojim se propisuje da se odluke Vijeća o imenovanju suca s pisanim obrazloženjem mora dostaviti kandidatima u roku od 15 dana od dana imenovanja i da se ista objavljuje u „Narodnim novinama“. Protiv odluke o imenovanju kandidat ima pravo podnijeti u roku od 30 dana od primitka odluke, tužbu Upravnom sudu Republike Hrvatske. Ovim člankom propisuje se da je sudac dužan stupiti na sudačku dužnost u roku koji mu odredi Državno sudbeno vijeće, a najkasnije u roku 3 mjeseca od dana imenovanja. Ako sudac ne stupi na dužnost u navedenom roku ili ne položi prisegu smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 5. – u članku 20. stavku 2. iza točke 2. dodaje se nova točka kojom se propisuje da nepostupanje po odluci neposredno višeg suda iz članka 27. i 28. Zakona o sudovima (pravo na suđenje u razumnom roku) predstavlja stegovno djelo. Također se propisuje da ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca zbog ovoga stegovnog djela, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 6. – u članku 22. riječi: „šest mjeseci“, zamjenjuju se riječju: „jedna godina“ jer se produžuje rok od šest mjeseci na rok od jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja nakon kojeg se ne smije pokrenuti stegovni postupak protiv suca.

Članak 7. – u članku 24. stavak 1. propisano je da ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost dužan je protiv toga suca podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka. U praksi se pojavila dvojba da kada u sudu nije imenovan predsjednik suda i poslove obavlja osoba ovlaštena za poslove

sudske uprave, da li ta osoba može u slučaju ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, pokrenuti stegovni postupak. Da bi se otklonile nejasnoće u tumačenju ove odredbe predlaže se da se iza riječi: „predsjednik suda“ dodaju riječi: „ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave“.

Članak 8. – ovim člankom dodaje se novi stavak 2. članka 30. Zakona o Državnom sudbenom vijeću kojim se propisuje da Vijeće kod donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti i izricanju stegovne kazne nije vezano prijedlogom podnositelja zahtjeva za vođenje stegovnog postupka, kako bi se otklonile dvojbe u tumačenju stavka 1. ovoga članka.

Članak 9. – ovim člankom propisuje se da je Vijeće dužno donijeti Pravnik o načinu i provođenju, te ocjenjivanju pisanog ispita iz stavka 2. ovoga članka i usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.“

Članak 10. – ovim člankom propisuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona i njegova objava u „Narodnim novinama“.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za potrebe ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2009. godinu, kao niti u 2010. i 2011. godini.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću razlikuje se od Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću koji je bio na prvom čitanju u Hrvatskom saboru u tome što su pojedine primjedbe zastupnika i nadležnih odbora Hrvatskog sabora na navedeni tekst usvojene i ugrađene u Konačni prijedlog zakona.

Primjedbe i prijedlozi dani u prvom čitanju ovoga prijedloga Zakona u Hrvatskom saboru, prvenstveno upućuju na potrebu da se uz Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću, dostavi i prijedlog Zakona o Državnoj školi za pravosudne dužnosnike.

Predlaže se da se u članku 16c.ovoga Zakona umjesto mišljenja predsjednika neposredno višeg suda zatraži mišljenje predsjednika suda u kojem kandidat radi. Također se predlaže da se kod planiranja slobodnih sudačkih mjesta pokuša izraditi višegodišnji plan potreba slobodnih sudačkih mjesta, kao i da se u članku 16g. ovoga Zakona, za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike utvrde kriteriji na temelju kojih će Vijeće imenovati kandidate za suce za određeni sud.

Uvažavajući iznijete prijedloge i mišljenja, pripremljen je Prijedlog zakona o Pravosudnoj akademiji kojim se uređuju kriteriji za upis u Državnu školu za pravosudne dužnosnike, kao i vrednovanje postignutih rezultata u ovoj Državnoj školi. Ovaj Prijedlog zakona upućen je u prvo čitanje Hrvatskom saboru.

Primjedba na članak 16c. ovoga Zakona nije usvojena jer će Ministarstvo pravosuđa od sudačkih vijeća zatražiti ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti za posljednje tri godine, a u članku 16d. ovoga Zakona propisuje se da će Vijeće donijeti listu prvenstva kandidata koji su se javili za slobodno sudačko mjesto na temelju broja bodova koje je sudac ostvario u ocjenama u protekle tri godine. Sadržaj ocjene obnašanja sudačke dužnosti razrađen u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima, kao i u Metodologiji za ocjenjivanje rada sudaca, stoga više nije potrebno mišljenje predsjednika suda u kojem kandidat radi i to iz razloga što se ocjena o radu suca temelji na objektivnim kriterijima.

Primjedba na članak 16g. ovoga Zakona se prihvaća te se u ovom članku propisuje da Vijeće propisuje listu prvenstva kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike na temelju postignute završne ocjene u Državnoj školi. Ocjena Vijeća mora biti utemeljena na završnoj ocjeni koju je kandidat postigao.

Primjedbe i prijedlozi dati na tekst Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću prihvaćeni su i ugrađeni su u Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću, a također je tekst ovoga Zakona i nomotehnički uređen.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 17.

Po proteku roka iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona ministar pravosuđa zatražit će mišljenje o svim kandidatima za suce od nadležnoga sudačkog vijeća. Uz poziv na davanje mišljenja, ministar će sudačkom vijeću dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili i druge podatke o kandidatima kojima Ministarstvo pravosuđa raspolaže.

U postupku davanja mišljenja, sudačko vijeće može zatražiti i podatke o kandidatima za suce:

- od predsjednika suda u kojem je obnašao dužnost ili od predsjednika neposredno višeg suda, ako je kandidat već obnašao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika,
- od drugih tijela koja mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda, ako kandidat nije obnašao dužnost u pravosuđu,
- od Pravosudne akademije, je li sudac predavač ili je sudjelovao kao polaznik u stručnom usavršavanju.

Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti sudačko će ih vijeće uzeti u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže pribavit će ih od nadležnoga sudačkog vijeća ili Ministarstva pravosuđa.

Članak 17.a

Mišljenje sudačkog vijeća o kandidatima za suca izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca.

Sudačko vijeće je dužno svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, ministar pravosuđa u daljnjem roku od 8 dana zatražit će dostavu mišljenja.

Ako ni u daljnjem roku od 15 dana mišljenje ne bude dostavljeno, ministar pravosuđa podnijet će Vijeću listu svih prijavljenih kandidata za suce s podacima kojima raspolaže. Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 2. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

Ministar pravosuđa podnijet će Vijeću listu svih prijavljenih kandidata s time da će posebno izvijestiti Vijeće koji kandidati ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjem sudačkog vijeća. Uz listu kandidata dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Vijeće može tražiti od nadležnoga sudačkog vijeća dopunu mišljenja o kandidatima.

Članak 18.

U postupku imenovanja i razrješenja suca, Vijeće će pribaviti mišljenje od Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora.

U postupku imenovanje sudaca Vijeće će pribaviti mišljenje od Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora samo za kandidate koji ispunjavaju uvjete za suca.

Pri donošenju odluke o imenovanju suca Vijeće će uzeti u obzir mišljenje sudačkog vijeća i mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora.

Prigodom donošenja odluke o imenovanju sudaca Vijeće će uzeti u obzir i odredbu članka 74. stavka 7. i 8. Zakona o sudovima.

Odluka Vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od dana objavljivanja imenovanja.

Odluka o imenovanju objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Sudac je dužan stupiti na dužnost u roku koji odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

Ako sudac ne stupi na dužnost u roku iz stavka 7. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 20.

Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoračenja službene ovlasti,
2. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca negativnom ocjenom,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

Članak 22.

Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.

Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

Članak 24

Ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, predsjednik suda u kojem obnaša sudačku dužnost dužan je protiv tog suca podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.

Zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenja stegovnog djela može podnijeti i predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sudačko vijeće te ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Zahtjev za pokretanje postupka pred Vijećem zastupa ovlaštenu podnositelj iz stavka 1. i 2. ovoga članka ili osoba koju on ovlasti.

Ako je do odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno obaviti istražne radnje, njih obavlja sudac kojeg određuje predsjednik Vijeća.

Članak 30.

Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

U stegovnom postupku ne plaćaju se pristojbe a troškove postupka snosi sud u kojem predsjednik suda ili sudac obavlja dužnost.«